

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Baghdadi Jewish networks in Hashemite Iraq : Jewish transnationalism in the age of nationalism

Goldstein, S.R.

Citation

Goldstein, S. R. (2019, January 10). *Baghdadi Jewish networks in Hashemite Iraq : Jewish transnationalism in the age of nationalism*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/68272>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/68272>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/68272> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Goldstein, S.R.

Title: Baghdadi Jewish networks in Hashemite Iraq : Jewish transnationalism in the age of nationalism

Issue Date: 2019-01-10

Samenvatting

Dit proefschrift onderzoekt de participatie van Joden uit Bagdad in transnationale Joodse netwerken van het midden van de negentiende eeuw tot de massale exodus van Joden uit Irak tussen 1948 en 1951. Langs de volgende drie thema's worden verschillende aspecten van de participatie van Joden uit Bagdad in de wereldwijde Joodse gemeenschap bestudeerd: de modernisatie van de gemeenschapsstructuur, 'satellietgemeenschappen' van Joden uit Bagdad en transnationale Joodse filantropie en seculier Joods onderwijs. Het laatste hoofdstuk presenteert drie cases die de interconnectiviteit van verschillende iteraties van transnationale Joodse netwerken laten zien. De hoofdstukken zijn niet chronologisch maar thematisch opgebouwd, al is er een lichte chronologische progressie van het eerste hoofdstuk, dat voornamelijk de negentiende eeuw beslaat, tot het laatste hoofdstuk, waarin de casus de Hashemitische periode betreft.

Hoofdstuk 1 focuseert op de moderniserende krachten onder Joden in Bagdad in de negentiende eeuw. Naast de *Tanzimat*-hervormingen, die alle gemeenschappen in Irak beïnvloedden, besteedt dit hoofdstuk speciale aandacht aan de opkomst van Joods internationalisme in Europa en de invloed daarvan op Joden in Bagdad.

Ik bespreek de verschillende wijzen waarop de ontwikkeling van Europees-Joodse intellectuele projecten in zowel Oost- als West-Europa relevant was voor de Joden in Bagdad. Hierbij beperk ik mij tot de Joodse elite in de vroege periode. Daarnaast verbindt dit hoofdstuk de modernisering van de Joodse gemeenschap met veranderingen in de infrastructuur van de Joodse gemeenschap en het Joodse bestuur in Bagdad. In het bijzonder kijk ik naar de evolutie van transnationale Joodse netwerken van informele contacten tussen Joodse elites tot een geformaliseerde relatie met buitenlandse Joodse organisaties na de oprichting van de Joodse seculiere bestuursraad in 1879.

Hoofdstuk 2 illustreert de impact van de Joodse diaspora uit Bagdad door terug te gaan naar haar oorsprong in de negentiende eeuw en presenteert vervolgens voorbeelden van haar voortdurende relevantie in de ontwikkeling van de infrastructuur van de gemeenschap in de twintigste eeuw. Ik besteed ook aandacht aan het belang van informele familie- en handelsnetwerken in Bagdad en hun invloed op Joden in Bagdad. Dit hoofdstuk beargumenteert dat de satellietgemeenschappen als model dienden voor modernisatie van de Joodse gemeenschap in Bagdad. Tenslotte presenteert dit hoofdstuk het idee dat de Joodse gemeenschap in Irak en de satellietgemeenschappen

zichzelf als één gemeenschap zagen in plaats van als afzonderlijke groepen, omdat zij cultureel, economisch en door familiebanden met elkaar verbonden waren.

Hoofdstuk 3 onderzoekt de rol van transnationale filantropische organisaties in Bagdad. De focus ligt daarbij op de rol van de drie leidende actoren in Bagdad: de Alliance Israélite Universelle (Frankrijk), de Anglo-Jewish Association (Verenigd Koninkrijk) en de American Jewish Joint Distribution Committee (Verenigde Staten). Ik beschrijf de geschiedenis van elke organisatie in Bagdad. Ik analyseer ook de rol die buitenlandse financiële hulp speelde in het budget van de Joodse gemeenschap in Bagdad in de periode van 1920 tot 1950. Dit hoofdstuk laat zien dat de rol van buitenlandse Joodse organisaties in het ontwikkelen van de gemeenschapsstructuur in Bagdad van voortdurende aard was. Het hoofdstuk bespreekt ook hoe de leiders van de gemeenschap in Bagdad deze organisaties gebruikten om hun agenda te promoten op het gebied van onderwijs en het sociale welzijn van de Joodse gemeenschap. Dit gaat in tegen het idee van een top-down relatie tussen de hulporganisaties en de Joodse gemeenschap in Bagdad. Tenslotte betwist het hoofdstuk het idee dat de Joodse gemeenschap in Bagdad bewust afstand nam tot andere Joodse groepen in de dertiger jaren van de twintigste eeuw. Het laat zien dat de banden met buitenlandse Joodse organisaties bleven bestaan vanaf hun aankomst in Bagdad in de jaren 60 van de negentiende eeuw tot aan het uiteenvallen van de gemeenschap in de jaren 50 van de twintigste eeuw.

Hoofdstuk 4 bespreekt de geschiedenis van het seculiere Joodse onderwijs en wat we kunnen leren over de Joodse gemeenschap in Bagdad door het netwerk van scholen te bestuderen. Dit hoofdstuk kijkt naar de verschillende typen scholen in het Joodse schoolsysteem in Bagdad en de openbare scholen die gedeeltelijk door de Joodse gemeenschap gefinancierd werden. Door de curricula van elk schooltype te analyseren, in het bijzonder de rol van de verschillende talen, trek ik conclusies over de status en het gebruik van Arabisch, Hebreeuws, Engels en Frans in de periode van 1920 tot 1950. Ik bediscussieer de centrale positie van het Joodse schoolsysteem in Bagdad, en breng zo het idee naar voren dat de Joodse gemeenschap in Bagdad haar schoolsysteem gebruikte om zich te onderscheiden en invloed uit te oefenen binnen de Iraakse maatschappij.

Hoofdstuk vijf vormt tenslotte een compilatie van drie cases uit de periode van 1920 tot 1950. Elke casus presenteert een afzonderlijke manier waarop Joden in Bagdad zich engageerden in transnationale netwerken. De eerste casus gaat in op de theosofische controverse in Basra in de periode tussen 1927 en 1936. De tweede casus kijkt naar de rol van censuur en het belang van Joodse buitenlandse kranten in de vroege jaren van de staat Irak. De derde en laatste casus bestudeert het leven van Ibrahim Nahum,

de Irakese vertegenwoordiger van de familie Kadoorie en lid van zowel het Joodse seculiere bestuur van Irak als het Irakese parlement. Naast het uitlichten van de interconnectiviteit van de thema's uit de eerste vier hoofdstukken (de modernisatie van leiderschap in de gemeenschap, satellietgemeenschappen van Joden uit Bagdad, transnationale Joodse filantropie en seculier Joods onderwijs) laten deze cases de centrale positie zien van multilingualisme, buitenlandse Joodse tijdschriften, en de participatie van de Joodse gemeenschap in Bagdad in de wereldwijde Joodse publieke sfeer.

Samenvattend concludeer ik in dit proefschrift dat Irakese Joden constant verschillende identiteiten omarmden: als inwoners van Bagdad, als Joden, Arabieren, Irakezen en alles daar tussenin. Deze identiteiten waren fluïde en werden zelden als tegenstrijdig opgevat. Dit onderzoek naar de intersectionaliteit van deze verschillende identiteiten en hun netwerken laat de geavanceerde manieren zien waarop Irakese Joden actief deelnamen in het Wereldjodendom in de eerste helft van de twintigste eeuw.